

vedkommende Underret de nærmere Bestemmelser om Maaden, hvorpaa den paagældende skal have Adgang til at ytre sig i Sagen og fremføre Beviser.

§ 383.

Tillader Retten, jfr. § 382, Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen saa længe, som nødvendigt er, for at paagældende Trediemand paa sædvanlig Maade kan stævnes til at svare som Sagvolder. De i §§ 377, 380 og 381 om Intervention givne Regler finder ogsaa Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 384.

Naar en Sag af vedkommende Underret er henvist til Domsbehandling for Landsret, kan Indtræden i Sagen eller Tilstævning kun finde Sted med Landsrettens Samtykke. Gives saadant Samtykke, kommer med Hensyn til den videre Behandling dette Kapitels Regler til Anvendelse.

Kapitel 35.

Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans.

§ 385.

I vidtløftige Regnskabssager og andre indviklede Retssager kan saavel den Underret, der leder Sagens Forberedelse, som Landsretten paa ethvert Trin af Forhandlingerne for vedkommende Ret anordne skriftlig Behandling af Sagen. Naar saadan Bestemmelse er truffet af Landsretten, kan den ikke paakæres eller paaankes. Er Bestemmelsen taget af vedkommende Underret, kan Kære ske til Landsretten.

§ 386.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, iværksættes der under Ledelse af den Ret, for hvilken Sagen ved dens Overgang til skriftlig Behandling henstaar, en Veksling imellem Parterne af Indlæg, ikke over to fra hver Side. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer Frister til Indlæggenes Afgivelse, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udsættelse til at svare derpaa.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retsmøder, men de skal 3 Dage forinden være Modparten meddelte, saa at denne i Retsmødet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afbenyttelse ved Udarbejdelsen af deres Processkrifter kan Parterne begære Udlaan af det fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Udlaan i Original finder Sted, maa han lade medfølge Genparter, som da bliver at bekræfte paa Rettens Kontor, hvor der derhos bør gives Adgang til at efterse Originalerne.

§ 387.

I det Retsmøde, i hvilket det sidste Indlæg fremlægges, eller efter Omstændighederne i et senere berammet Retsmøde, tilstaas der, for saa vidt Bevisførelsen